

Burning: “Loquillo toca ‘Jim Dinamita’ perquè té bon gust”

L'històric grup madrileny de rock, que té 42 anys d'història, actuarà dissabte vinent a La Mirona amb Los Zigarros

“Tenim unes 200 cançons i sovint triem quines toquem al mateix escenari”

Burning, amb Johnny Cifuentes al capdavant Foto: V TOR FRUTOS.

El primer elapè de Burning [<http://www.burningmadrid.com>] es titulava Madrid (1978) i ara el seu web oficial es diu, ni més ni menys,

[burningmadrid.com](http://www.burningmadrid.com) [<http://www.burningmadrid.com>]. Així que queda prou clar que Burning són madrilenys, concretament del barri de La Elipa, tot i que Johnny Cifuentes, únic membre en actiu de la formació original, va néixer a Chamberí i va viure des de petit a Carabanchel. Molt de pedigrí. “Madrid és la nostra ciutat i gràcies

a ella tenim aquest punt, unes lletres i unes melodies determinades. Potser si haguéssim nascut en una ciutat amb port sonariem d'una altra manera, però aquesta ciutat és com és i, de vegades, la tractem com la nostra noia i, d'altres, com la nostra mare. Ara que es parla tant de nacionalisme, ja només ens quedaria portar l'escut de Madrid, amb l'ós i l'arboç, al bombo de la bateria”, explica Johnny Cifuentes (veu, piano i teclats), que té 61 anys i des dels 19 és amb Burning. El grup està ara en la recta final de la gira Vivo y salvaje, titulada com el disc en directe que van gravar el 9 de maig del 2015 –el guitarrista Pepe Risi i el cantant Toño Martín van morir un 9 de maig, del 1997 i el 1991, respectivament– al Palau d'Esports de Madrid, per celebrar el 40è aniversari del grup. L'endemà de tocar a l'Hospitalet de Llobregat, Burning actuarà, dissabte vinent, a la sala La Mirona [<http://www.lamirona.cat/index.php/concerts/241-burning>] de Salt (22 h, 20 i 25 euros), amb uns teloners de luxe, els valencians Los Zigarros, en què Cifuentes veu uns dignes continuadors de l'esperit de Burning: “Són com fills criats amb els nostres pits. És una delícia poder veure com evolucionen en cada concert.”

L'actual formació de Burning, que ja té entre 15 i 20 anys, inclou també Carlos Guardado, baix; Edu Pinilla, guitarra; Kacho Casal, bateria; Nico Álvarez, guitarra, i Miguel Slingluff, saxo. Ara fa tres anys, van publicar l'últim disc amb cançons noves, Pura sangre, i en aquella gira van tocar els 13 temes del disc que presentaven, però en aquesta gira d'aniversari saben perfectament el que vol el públic: “Està bé que ensenyis el teu material nou, però la gent que ve a veure't no pot deixar d'escoltar els èxits.” Cançons com ara ¿Qué hace una chica como tú en un sitio como éste?, Mueve tus caderas, Esto es un atraco, No es extraño que tú estés loca por mí o Jim Dinamita, un clàssic que el rocker català Loquillo va versionar en el seu triomfal concert a Las Ventas, el setembre passat. Com s'ha d'interpretar aquest gest de Loquillo? Com un reconeixement als pioners? “Simplement, Loquillo toca Jim Dinamita perquè té bon gust”, conclou Johnny Cifuentes mig en broma. “Jo també toco de tant en tant música dels nostres pares, dels Stones i Chuck Berry, no tant de gent d'aquí –tot i que hem participat en homenatges a Barricada, Rosendo o Antonio Vega–, perquè sempre he escoltat més música de fora.”

En aquesta gira, estan recuperant, fins i tot, el seu primer single, Estoy ardiendo / I'm burning, del 1974 (“Estava molt influenciat per Alice Cooper i el glam de l'època, però encara sona molt bé i te la posa dura!”), així que no els falta material: “Tenim gairebé 200 cançons gravades i sovint triem quines toquem al mateix escenari, en funció de l'ambient.” Però no en tenen prou: “Hem tingut un any ple de concerts, però també hem estat preparant

cançons noves per entrar a gravar-les a principi d'any i volem publicar un nou disc la primavera vinent." Sí, Burning encara crema.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 07-11-2016 Pàgina 18

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1019202-burning-loquillo-toca-jim-dinamita-perque-te-bon-gust.html>